

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/14/2016
Identifikačné číslo spisu:	5015201148
Dátum vydania rozhodnutia:	16.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015201148.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľky: T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. B. XXX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/228/2015-11 zo 17.12.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/228/2015-11 zo 17.12.2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľka n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením návrh navrhovateľky zo dňa 20.11.2015 podaný na pošte 25.11.2015 odmietol podľa § 250p O.s.p. ako oneskorene podaný. Navrhovateľka sa domáhala preskúmania rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo 07.10.2015, ktorým jej zamietla žiadosť o invalidný dôchodok z 19.09.2015.

Dňa 30.12.2015 bolo krajskému súdu doručené podanie navrhovateľky, označené ako „Doplnenie k invalidnému dôchodku o žiadosť“. Krajský súd aj po snahe o odstránenie vád považoval toto podanie za odvolanie navrhovateľky proti predmetnému uzneseniu krajského súdu. Následne, proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka v lehote 15 dní od doručenia odvolanie. Žiadala, aby odvolací súd prehodnotil jej žiadosť o priznanie invalidného dôchodku.

Odporkyňa sa vyjadrila k odvolaniu navrhovateľky a žiadala aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Dôvody navrhovateľky uvedené v odvolaní nepovažovala za opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250m ods. 1 O.s.p. „konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti

rozhodnutiu správneho orgánu.“

Podľa § 250m ods. 2 O.s.p. „návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.“

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. „odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.“

Odvolací súd zistil, že napadnuté rozhodnutie odporkyne obsahujúce správne poučenie o opravnom prostriedku, bolo navrhovateľke doručené do vlastných rúk 19.10.2015, o čom svedčí jej podpis na doručeneke vrátenej odporkyni. 30-dňová lehota na podanie opravného prostriedku v zmysle vyššie citovaného ustanovenia začala plynúť dňa 20.10.2015 a posledný deň lehoty pripadol na stredu 18.11.2015, ktorý bol pracovným dňom. Opravný prostriedok bol daný na poštovú prepravu dňa 25.11.2015, teda zjavne oneskorene.

Námietky navrhovateľky neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd správne odmietol opravný prostriedok navrhovateľky ako oneskorene podaný a preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní neúspešnej navrhovateľke právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.